

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 7.

Vydána dne 17. února 1948.

Cena Kčs 1.—.

OBSAH:

(12.—16.) **12.** Zákon o zevním označení přísežné stráže, určené k ochraně lesů, polního majetku, myslivosti a rybářství. — **13.** Zákon, kterým se mění zákony o podpoře zahraničního obchodu. — **14.** Nařízení o vzdělání učitelů náboženství škol obecných a měštánských. — **15.** Vyhláška, kterou se vyhlasují ustanovenia nariadenia zo dňa 25. júna 1914, č. 139 r. z., o ošetrovaní chorých prevádzanom z povolania, platné na území Slovenska. — **16.** Vyhláška o opravě tiskové chyby ve vládním nařízení ze dne 7. ledna 1948, č. 1 Sb., kterým se provádějí některá ustanovení zákona o revizi první pozemkové reformy.

12.

Zákon

ze dne 22. ledna 1948

o zevním označení přísežné stráže, určené k ochraně lesů, polního majetku, myslivosti a rybářství.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Osoby, které jsou podle předpisů o ochraně lesů, polí, myslivosti a rybářství ustanoveny k ochraně lesů, polního majetku, myslivosti a rybářství a vykonaly služební přísahu, jsou povinny nositi při výkonu služby služební odznak podle tohoto zákona.

§ 2.

(1) Služební odznak, vyobrazený v příloze k tomuto zákonu, která je jeho součástí, je vyroben z bílého kovu a má tvar elipsy; uprostřed elipsy je malý státní znak, jehož výška je 5 cm a šířka 3,7 cm. V hornější části obvodového pásu je nápis „Přísežná stráž“, na Slovensku „Prísazná stráž“.

(2) Služební odznak vydá okresní národní výbor osobám, které jsou povinny jej nositi; pořizovací náklady hradí ten, kdo tyto osoby ustanovuje.

§ 3.

Osoby uvedené v § 1 jsou při výkonu služby povinny nositi služební odznak (§ 2) viditelně na levé straně prsou. Jiným osobám není dovoleno jej nositi.

§ 4.

Kdo neplní povinnost podle § 1, nebo kdo v rozporu s ustanovením § 3, druhé věty nosí služební odznak, bude potrestán — nejde-li o čin trestný soudně — okresním národním výborem pro správní přestupek pokutou do 5.000 Kčs nebo vězením (uzamčením) do 14 dnů nebo oběma těmito tresty. Byla-li uložena pokuta, buď pro případ její nedobytnosti zároveň vyměřen náhradní trest vězení (uzamčení) podle míry zavinění do 14 dnů. Byl-li vedle pokuty uložen trest na svobodě, nesmí trest na svobodě spolu s náhradním trestem vězení (uzamčení) přesahovati 14 dnů.

§ 5.

Zrušuje se platnost, po případě použitelnost předpisů, pokud upravují stejnou věc jako tento zákon; zejména se zrušuje použitelnost vládního nařízení ze dne 10. října 1940, č. 435 Sb., o zevním označení přísežné stráže, a zároveň zákon ze dne 21. února 1885, č. 41 čes. z. z., o zevnějším označení strážných přísežných zřízenců k ochraně zemědělství a honitby, spolu s vyhláškou místodržitele v Čechách ze dne 2. října 1885, č. 42 čes. z. z., dále zákon ze dne 29. května 1887, č. 75 mor. z. z., o zevnějším označení hlídačů, k ochraně zemědělství ustanovených a pod přísahu vza-

tých, a zákon ze dne 29. května 1887, č. 33 slez. z. z., o zevnější označení hlídačů k ochraně zemědělství ustanovených a pod příslahu vzatých, spolu s vyhláškou zemského presidenta slezského ze dne 12. července 1887, č. 34 slez. z. z., ve znění nařízení ze dne 12. června 1903, č. 39 slez. z. z., a ze dne 17. srpna 1925, č. 23 slez. z. z.

§ 6.

Tento zákon nabývá účinnosti tři měsíce po vyhlášení; provede jej ministr zemědělství v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Zenkl v. r.

Đuriš v. r.

Příloha k zákonu č. 12/1948 Sb.

Vyobrazení
služebního odznaku přísežné stráže.

13.

Zákon

ze dne 22. ledna 1948,

kterým se mění zákony o podpoře zahraničního obchodu.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Ustanovení § 9 zákona ze dne 16. července 1931, č. 121 Sb., zákon ze dne 1. března 1933,

č. 45 Sb., ustanovení § 1, odst. 1 zákona ze dne 9. dubna 1935, č. 70 Sb., a zákon ze dne 11. března 1937, č. 37 Sb., se zrušují.

§ 2.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej ministři financí, zahraničního obchodu, průmyslu a výživy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Zenkl v. r.

Dr. Ripka v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Majer v. r.

14.

Vládní nařízení

ze dne 19. prosince 1947

o vzdělání učitelů náboženství škol obecných a měšťanských.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 2 dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 132 Sb., o vzdělání učitelstva:

§ 1.

Kandidáti učitelství náboženství škol obecných a měšťanských nabývají vzdělání na bohosloveckých a pedagogických fakultách.

§ 2.

(1) Povinná studijní doba pro kandidáty učitelství náboženství škol obecných a měšťanských se určuje na šest semestrů.

(2) Pro přechodnou dobu ode dne vyhlášení tohoto nařízení do dne, který určí vláda nařízením, se zkracuje studijní doba pro kandidáty učitelství náboženství škol obecných na čtyři semestry.

(3) Studijní a zkušební řády vydá ministr školství a osvěty, pokud jde o Slovensko po vyjádření pověřence školství a osvěty.

§ 3.

Dobu zahájení studia podle tohoto nařízení na jednotlivých fakultách stanoví ministr školství a osvěty, na Slovensku po vyjádření pověřence školství a osvěty.

§ 4.

Ustanovení tohoto nařízení vztahují se toliko na vzdělání pro vyučování náboženství těch vyznání, jejichž duchovní se vzdělávají na bohosloveckých fakultách, a jen na ty kandidáty učitelství náboženství, kteří neabsolvovali normální studium bohoslovecké.

§ 5.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr školství a osvěty.

Gottwald v. r.

Dr. Zenkl v. r.	Ing. Kopecký v. r.
Dr. Kočvará v. r.	Hála v. r.
Široký v. r.	Dr. Procházka v. r.
Masaryk v. r.	Majer v. r.
Dr. Stránský v. r.	Dr. Franek v. r.
Dr. Drtina v. r.	Dr. Clementis v. r.
Dr. Pietor v. r.	Lichner v. r.

15.

Vládní vyhláška

zo dne 27. januára 1948,

ktorou sa vyhlasujú ustanovenia nariadenia zo dne 25. júna 1914, č. 139 r. z., o ošetrovaní chorých prevádzanom z povolenia, platné na území Slovenska.

Vláda republiky Československej vyhlasuje podľa § 5, ods. 2 zákona zo dne 14. mája 1947, č. 94 Sb., o mimoriadnych ošetrovateľských diplomových skúškach a o doplnovacom výcviku ošetrovateľského personálu, v prílohe tejto vyhlášky ustanovenia §§ 4 a 5, § 6, ods. 4, §§ 7 a 8 a § 9, ods. 3 a 4 nariadenia zo dne 25. júna 1914, č. 139 r. z., o ošetrovaní chorých prevádzanom z povolenia, ktorých platnosť bola rozšírená na územie Slovenska dňom 16. júna 1947.

Gottwald v. r.

Príloha k vyhláške č. 15/1948 Sb.

Ustanovenia nariadenia č. 139/1914 r. z. byly rozšírené podľa § 5, ods. 2 zák. č. 94/1947 Sb. na územie Slovenska v tomto znení, vyplývajúcom z terajšieho právneho stavu:

§ 4. Prijímacie podmienky pre žiačky.

Za žiačky ošetrovateľskej školy možno prijať iba osoby, ktoré:

1. majú československé štátne občianstvo;
2. dokončili 18. rok veku a pokiaľ sú maloleté, predložia vyhlásenie o otcovom súhlase, resp. svolenie poručenského súdu;
3. preukážu bezúhonný život;
4. majú telesnú a duševnú spôsobilosť pre povolanie ošetrovať chorých;
5. preukážu, že skončili s úspechom meštiansku školu alebo že majú primerané všeobecné vzdelanie;
6. sa nemusia starať o maloleté dieťa alebo viesť vlastnú domácnosť.

Osoby duchovného stavu sa prijímajú na žiadosť svojho rehoľného predstavenstva a so súhlasom svojich duchovných predstavených.

§ 5. Ako sa rozhoduje o prijatí.

Komisia, složená z povereníka zdravotníctva alebo jeho zástupcu, z lekára-riadiťľa nemocnice, ku ktorej je ošetrovateľská škola pripojená a z predstavenej školy, rozhodne o prijatí na základe posudku, či sú splnené podmienky podľa § 4.

Do komisie, ktorá rozhoduje o prijatí do školy, udržovanej výhradne Spoločnosťou Československého čerenej kríža, môže táto spoločnosť vyslať dvoch členov.

Komisia môže požiadavku duševnej spôsobilosti a primeraného všeobecného vzdelania (§ 4, bod 4 a 5) zistiť vykonaním prijímacej skúšky.

§ 6. Učebné predmety.

Vyučovanie a výcvik sa vzťahuje na tieto predmety:

1. náuku o stavbe ľudského tela;
2. náuku o činnosti orgánov (s osobitným zreteľom na náuku o výžive);
3. základy všeobecnej náuky o chorobách, zahrňujúc v to nákazlivé choroby;
4. všeobecnú zdravotvedu a zdravotvedu nemocničnú, zdolávanie nákazlivých chorôb;
5. všeobecnú ošetrovateľskú techniku;

6. praktický návod o zvláštnom ošetrovaní pri vnútorných chorobách (počítajúc v to výživu chorých, ako aj vykonávanie lekárskeho nariadení pri masáži, vodoliečbe a liečbe elektrinou), pri chirurgických chorobách, o ošetrovaní dojčiat a šesťnedeľiek, taktiež i o ošetrovaní pri chorobách dojčenských, detských, ženských, kožných, nákazlivých a duševných, konečne v službe ambulatórnej;

pre členov rehoľných kongregácií, ktorí pri niektorých zo spomenutých chorôb neošetrojú z povolania chorých, je vyučovanie v patričných predmetoch fakultatívne;

7. praktické pokyny ohľadne vedenia domácností a kuchyne, príprava pokrmov pre chorých a dojčatá;

8. administratívnu službu nemocničnú s osobitným zreteľom na malé vidiecke nemocnice;

9. dôležité zdravotné predpisy;

10. základy sociálnej starostlivosti v odbore verejného zdravotníctva;

11. zdravotnú službu vo vojne.

§ 7. Diplomová skúška.

Preukaz odbornej spôsobilosti ošetrovať z povolania chorých podáva sa skúškou (diplomovou skúškou); diplomová skúška obsahuje predmety, uvedené v § 6, po prípade s obmedzením podľa bodu 6, ods. 2.

Diplomová skúška sa skladá z ústnej a praktickej skúšky.

Čas diplomových skúšok určí na začiatku každého roku Povereníctvo zdravotníctva tak, aby medzi dvoma skúšobnými lehotami bol časový úsek aspoň 6 mesiacov.

Skúška sa koná v sídle školy.

§ 8. Skúšobná komisia.

Skúšobná komisia sa skladá pre každú ošetrovateľskú školu:

1. z povereníka zdravotníctva alebo jeho zástupcu ako predsedu;

2. z lekára-riaditeľa nemocnice, s ktorou je ošetrovateľská škola spojená;

3. z prednášajúceho lekára ošetrovateľskej školy a z dvoch iných lekárov, ochotných skúšať.

Členov skúšobnej komisie, uvedených pod č. 3, menuje povereník zdravotníctva na čas troch rokov.

Ku každej skúške môže vyslať minister zdravotníctva úradného lekára a Spoločnosť Čs. Červeného kríža lekárskeho delegáta; obidvaja majú právo dávať otázky. Predstavená školy môže byť prítomná pri každej skúške žiakov, ktoré sú pod jej dozorom a vedením.

Ak by niektorý člen skúšobnej komisie bol hatený vo výkone funkcie, povolá Povereníctvo zdravotníctva na jeho miesto niektorého lekára, ktorý býva v mieste skúšky a vyhlási ochotu skúšať.

Skúšobná komisia rozhoduje väčšinou hlasov. Pri rovnosti hlasov rozhoduje predseda.

§ 9. O pripustení k diplomovej skúške.

O pripustení ku skúške rozhoduje Povereníctvo zdravotníctva.

Skúšku možno opakovať iba raz a to len v najbližšej skúšobnej lehote, ak žiadateľka v medzidobí pokračuje aspoň po 6 mesiacov vo svojom výcviku ako ošetrovateľka na skúšku. Pre opätné pripustenie platia predchádzajúce ustanovenia tohto paragrafu.

16.

Vyhláška ministra vnútra ze dne 5. února 1948

o opravě tiskové chyby ve vládním nařízení ze dne 7. ledna 1948, č. 1 Sb., kterým se provádějí některá ustanovení zákona o revisi první pozemkové reformy.

Ve vládním nařízení ze dne 7. ledna 1948, č. 1 Sb., kterým se provádějí některá ustanovení zákona o revisi první pozemkové reformy, má být v § 1, odst. 4 místo citace „§ 6, odst. 3“ uvedena správná citace „§ 6, odst. 2“.

Nosek v. r.